

[P. Munch.]

at øve en politimæssig Virksomhed indenfor vore Farvande. Jeg kan imidlertid ikke vente, at det konservative Folkeparti skal erkende dette, ikke heller, at den højtærede Forsvarsminister skal antage en saadan Tankegang. Den højtærede Forsvarsminister tror paa Systemet af 1922. Men selv om man nu bygger paa dette System af 1922, ser jeg ikke rettere end, at man meget vel vil kunne komme til virkelige Indskrænkninger, som det forekommer mig at Venstre for sit Vedkommende havde været af hele Situationen forpligtet til at foreslaa her som Udgangspunkt for kommende Forhandlinger om dette Spørgsmaal.

Den ærede Ordfører for Venstre sagde i Eftermiddags, at det danske Folk var blevet fattigere siden 1922. Jeg ved ikke, om den Sætning er helt rigtig, men jeg føler mig i hvert Fald fuldt overbevist om, at det danske Folk i 1922 følte sig rigere, end det føler sig i Øjeblikket, og paa Baggrund af denne forandrede Opfattelse er jo sket mangt og meget herhjemme i Danmark. Der blev forud for sidste Valg ogsaa af Partiet Venstre, af Medlemmer af den nuværende Regering atter og atter sagt til Vælgerne: Vi skal nu ind i en Tid med Nedgang paa alle Omraader, Nedgang i Tjenestemandenes Lønninger, i de sociale Udgifter, Nedgang med Hensyn til praktiske Foranstaltninger, med Hensyn til alt, hvad Stat og Kommune foretager sig — og man tilføjede: og Militærvæsenet skal ikke blive glemmt. Nu er de første Grupper af disse Nedsættelser gennemført. Vi har faaet den store Nedgang i de sociale Udgifter, vi har faaet Nedgangen i Tjenestemandslønningerne, paa en Mangfoldighed af Omraader skruer man Statens og Kommunernes Livsytninger nedad i den Tid, vi lever i. Men for Militærvæsenets Vedkommende staar man endnu uden noget virkeligt Forsøg paa at gennemføre den Parikrone, om hvilken der saa stærkt og saa hyppigt tales af den højtærede Regering. Disse Beregninger over, hvad Parikronen skulde føre med sig, er naturligvis altid ret vanskelige at anstille, men jeg tror dog ikke, jeg regner paa en fra den højtærede Regerings Synspunkt urimelig Maade, naar jeg regner med, at i 1922, da Militærordningen gennemførtes, stod Kronen i 78, en forbigaaende Højde for den danske Krone, og det er da saaledes, at naar vi tager netop dette Tal som Udgangspunkt, giver man vore Militærudgifter det meste, man overhovedet i nogen Forbindelse med Parikronens Gennemførelse kan komme til at give dem. Den Gang sagde

man til os fra Regeringens og dens Partis Side: Det, vi nu gennemfører, er en Militærordning, der koster ekstraordinært 47 Millioner og ordinært 44 Mill. Kr., et normalt Budget paa 44 Millioner, og foreløbig i nogle Aar 3 Millioner til, i alt 47 Millioner. Hvis man atter anvender Omregningstallet 78 herpaa, kommer man til, at vi nu vilde have i ordinære Militærudgifter omtrent 33 Millioner og, hvis man regnede de 3 Millioner ekstraordinært med, omtrent 36 Millioner. Jeg tror, det er den mildeste Maade, hvorpaa man overhovedet med nogen Art af Rimelighed kan opstille Parikronens Gennemførelse overfor Udgifterne til vort Militærvæsen. Men det, her foreslaas, ja, det ligger mellem 40 og 41 Millioner, efter at forskellige Udgifter, som den Gang regnedes for militære, er flyttet over paa de civile Budgetter. Beløbet ligger altsaa i Virkeligheden mellem 41 og 42 Millioner i Stedet for at ligge nede ved 33 Millioner. Thi det, der nu foreslaas, er jo ikke et Beløb, hvori der indgaar ekstraordinære Udgifter, men det er det regelmæssige Budget, som vi i den følgende Tid skal blive ved at have.

Man har diskuteret og vil endnu mere diskutere, om man ved den her foreslaaede Nyordning kommer til Nedgang i Militærudgifterne eller ikke. Jeg antager, den højtærede Forsvarsminister vil være enig med os, naar vi tager som Udgangspunkt for Bedømmelsen af de nuværende Militærudgifter de Udgifter, der findes paa det Finansbudget, han har forelagt, og fra disse trækker det, som i alt Fald ved den nye Ordning føres over fra de militære til de civile Budgetter, og man vil saa komme til et Beløb af 41½ Million staaende overfor 40,2 Millioner. Men vel at mærke, naar man ind i de 41½ tager de 3 Millioner ekstraordinært. Tager man dem fra, staar 38½ Million overfor godt og vel 40 Millioner. Med andre Ord, der er i den Ordning, som nu foreslaas, en regelmæssig Opgang. Ja, vil man sige, men der var dog 5 Aar tilbage med de ekstraordinære 3 Millioner, og i den Tid bliver der dog nogen Nedgang. Nej, det gør der ikke, thi netop i disse Aar vil de Beparelser, man nu foreslaar, ikke indtræffe. Da vil man beholde det Befalingsmandskab, man senere skal skyde ud, og som Følge deraf vil Udgifterne i den Tid blive ved at være af samme Højde. Jeg kan da ikke se andet, end at selv som det foreligger i dette Øjeblik, ganske bortset fra Muligheden af senere Overskridelser, staar vi overfor en uomtvistelig Forøgelse af de militære Udgifter, ikke en Nedgang.